

Azərbaycan Respublikasının
Prezidenti yanında
Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin
İnkişafına
Dövlət Dəstəyi Fondu

İctimai və dövlət maraqlarının müdafiəsi

Bu gün demək olar ki, Qafqaz regionu ilə bağlı dünyanın bütün güclərinin diqqəti 30 ildir Ermənistanın işğalı altındakı Azərbaycan Respublikasının ərazilərinin işğaldan azad edilməsi üçün Silahlı Qüvvələrin hərəkəti keçməsinə yönəlibdir. Milli Ordumuz demək olar ki, ermənilərin hərbi birləşmələrinin məskunlaşdığı ərazilərdə döyüşlər apardığı üçün, ölkəmizə düşmən münasibət bəsləyən bütün güclər susmaq zorunda qalıblar. Çünki, Azərbaycan Ordusu dinc əhali ilə deyil, işğalçı ölkənin silahlı quldur dəstələrinə qarşı antiterror əməliyyatlarının aparır. Bütün bunlarla yanaşı, ölkəmizdə vətəndaş sülhünün yaranması, iqtidar-müxalifət münasibətlərinin arxada qalması həm də cəmiyyətdə çox böyük aks-sada doğurub. Durumun belə bir həddə çatması prosesini diqqətlə izləyən və dövlətçiliyimizə qarşı hər zaman cəhdlər atmağa hazır olan güclər də bütün bunları görərək heyret içindədirlər. Onların ağlına ötən əsrin 90-cı illərində baş vermiş "Birinci Qarabağ müharibəsi"nin izləri gəlmişdi. Undurdular ki, Azərbaycan xalqı və dövləti 21-ci əsrin standartları çərçivəsində çoxdan yenilənmiş qaydalarla düşündür və hərəkət edir.

Müharibə şəraitində vətəndaş cəmiyyəti

ADP (Azərbaycan Demokrat Partiyası), Birlik, Türkün Dünyasının Birliyi, Yeni Turan, Dirçəliş və sair partiyalar AXC iqtidarının kövrəkliyini və ölkədə baş verən müharibə şəraitini nəzərə alaraq ictimai və siyasi sabitliyin qorunmasına naminə mövcud hakimiyyətə qarşı hər hansı radikal addımlar atmadılar. Ancaq, bununla yanaşı, AMİP (Azərbaycan Milli İstiqlal Partiyası), Milli Qurtuluş, AİP (Azərbaycan İslam Partiyası), ASDP (Azərbaycan

nin 25 faizdən çox əraziləri işğal olundu və 1 milyona yaxın vətəndaşımız doğma torpaqlarından məcburi köçkün və qaçqın durumuna düşdü. Onların azından sosial problemlərinin həlli istiqamətində Azərbaycan dövləti hər il yüz-milyonlarla vəsait xərcləməli oldu. Halbuki, həmin vəsaitlə indiyə kimi ərazisi və coğrafi mövqeyinə görə azından beş dəfə Azərbaycan inşa etmək olardı.

2020-ci il Qarabağ müharibəsinin uğurları

30 illik fasilədən sonra, bu dəfə Azərbaycan Respublikası işğal altındakı ərazilərinin azadlığı uğrunda ayağa qalxdı. Bu dəfə müzəffər ordumuz ildırım sürətli hərbi taktika ilə hərəkət etməkdə heç bir çətinlik çəkmədi. Çünki, ölkədə hakimiyyət və müxalifət bir araya gələrək vətəndaş sülhünün qorunmasında çox ciddi addımlar atdılar. Bunu isbat edən ən böyük faktor isə, 50 siyasi partiyanın yaydığı və ölkə prezidenti İlham Əliyevə ünvanladığı birgə bəyanat oldu. Bunun ardınca bütün TV kanallarında, saytlar və qəzetlərdə, eləcə də internet tv-lerdə müxalifət və iqtidarın nümayəndələri birlikdə müxtəlif yönərdən açıqlamalar verdilər. Belə bir vətəndaş sülhünün yaranması təbii olaraq cəmiyyətdə ictimai düşüncəyə çox böyük kiyasda öz təsirini göstərdi. Ona görə də, Milli Ordumuz arxayın şəkildə daim irəliləyib, əldə olunan uğurlara yeni uğurları əlavə etmək üçün hərəkət etdi. Çünki, arxa cəbhədə vətəndaş sülhü hökm sürür. Siyasi partiyaların ardınca faktiki olaraq, bütün vətəndaş cəmiyyəti təşkilatları və QHT-ler də dövlətə dəstək vermək üçün ayağa qalxdılar. Beləliklə, genişmüxtəlif sülhün əldə olunması vətəndaş cəmiyyətinin güclənməsinə imkan verdi. Dünyanın əksər dövlətləri ən qısa zaman kəsində

Azərbaycanda milli birliyin nə qədər böyük coşqularla qarşılandığından heyretə gəlmişdilər. Onlar Azərbaycan xalqının genetik baxımdan qan yaddaşının hansı əmsaldə gücə malik olduğunu hesablamada bizə görə dəqiq hesablaya bilməmişdilər. 21 gün ərzində işğal olunmuş Füzuli, Cəbrayıl və Zəngilan rayonlarının, eləcə də Ağdərə rayonunun yarisini işğalçı qüvvələrdən azad etməyin özünü belə, indinin özündə möcüzədir. Azərbaycan əsgərinin müzəffər addımı və qələbəni yüzfaizlik əmsalla əldə etməsi müasir hərbi tarixində çox çətinidir. Özü də 70 illik əsərdən yenicə qurtulan bir dövlət üçün çox böyük nailiyyət sayılır. Demək olar ki, xalqımız və cəmiyyət hər gün Milli Ordumuzdan hər gün yeni qələbələr əldə etməsinin həzzini gözləyir. Psixoloji, ictimai və sosioloji baxımdan belə bir yanaşım tarzi artıq cəmiyyətimiz üçün yeni düşüncə mərhələsidir. Ordumuzda şəhid olan və ya yaralanan insanların problemlərini nəzərə alaraq, kimsə cəmiyyətdə intriqalarla dolu heyəcanları yara da bilmir. Çünki, hər kəs yaxşıca dərk edir ki, bu müqəddəs yolda ölüm-itim də var. Vətənin ərazi bütövlüyü uğrunda şəhid və ya qazi olmaq ən böyük şərəfdir. Ölkə prezidenti İlham Əliyevin beynəlxalq güclərə verdiyi mesajda: "Düşmənin, yeni işğalçı Ermənistanın son əsgərinin Azer-

qürür mənbəyidir. Bir ordu, bir millət hərbi taktikasının əsil sirri xalqın döyüşünə və ya döyüşə qatılmayan kəsiminin tek amacı milli bütönlüyü ön cəbhədə və arxa cəbhədə qorumaq olmuşdur. Arxa cəbhənin əsas işi ön cəbhəni silah-sursatla təmin etməkdir. Yanaşı, həm də döyüş zamanı yaralanmış hərbiçiləri dərhal müalicə etmək, orduya əlavə qüvvələrin hazırlığını təmin etmək və s. olmuşdur. Ön cəbhənin işi isə, ancaq qarşı tərəfdəki düşməni ən azından neytral vəziyyətə salmaq, ya da onları tamamilə darmadağın etmək olmuşdur. Bize bəllidir ki, Azərbaycan 1828-ci ildə Çarlıq Rusiyasına ilhaq edildikdən sonra, xalqın hərbi nizam düşüncə tərzinin tədricən unudurulması siyasəti yürüdülmüştür. Azərbaycan xalqının gəncləri hərbi xidmətə çağırılmazdılar. Onların ailəsindən əsgəri xidmətə gətirməyinə görə xüsusi qaydada onlardan "töycü" alınır. Çox nəsir hallarda bizim xalqın oğullarına etibar olunurdu. 1920-ci ildə Sovetlər Birliyi qurulan zaman əsgəri xidmətə çağırılan gənclərimizin çoxu "inşaat alayları"nda iki il xidmət edirdilər. Hər iki halda əsas məqsəd bizim xalqın əlində silah tuta bilməsinə siyasəti yürüdülmüştür. Ona görə də, "Birinci Qarabağ müharibəsi" başlayanda xalqımızın peşəkar ordu quruculuğunda yətinə kadr-ları yox idi. Hamı könüllü olaraq

byacdandan çıxana qədər bu mübarizə davam edəcəkdir" deməsi cəmiyyətdə çox böyük ruh yüksəkliyi yaradıb. Ermənistanın ordusunun və bir sıra Yaxın Şərq ölkələrinin gətirilməsi müzəffərlə döyüşlərdə Azərbaycan Milli Ordusunun mobil qüvvələrinin onları darmadağın etməsi istiqamətində bəlkə də ən böyük nailiyyət arxa cəbhənin etibarlı olmasıdır. Ona görə ki, arxa cəbhə etibarlı olanda sängərdə düşmənlə döyüşmək də çox asan olur.

Bir ordu, bir millət

Qədim türk döyüş sənətinin başlıca sirri "Bir ordu, bir millət" hərbi-siyasi anlayışla müşahidə olunurdu. Elə bu məntiqə istənilən döyüşlərdə asanlıqla uğurlar əldə edilir, özünün coğrafi həddində sülh və əmin-amanlıqla həyat tərzinin bütün dəyərlərini yaşada bilirdi. Azərbaycanın hərbi tarixində bu istiqamətdə minlərlə faktlar mövcuddur. Atropat, Mada, İşqız, Manna, Alban, Maskut, Xezər, Atabəylər, Sacilər, Salaroğluları, Selcuqlu, Elxanlı, Salqurlu, Qaraqoyunlu, Ağqoyunlu, Safəvi, Afsarlar və Qacarlar dövlətlərinin əzəməti məhz bu amillə bağlıdır. Ona görə də bu dövlətlər Azərbaycanın milli tarixində hər birimizin

vicdanının səsinə görə döyüşürdü. Bu ağır və daşqın saçan müharibənin ağırlıqlarını 30 il çiyinizdə məhz buna görə daşımalı olduq. İndi budur, bir ordu, bir millət anlayışı yenidən xalqımızın və dövlətimizin aparıcı hədəflərindən birinə çevrilmişdir. Çünki, dövlət quruculuğu ilə bağlı görülən işlərdən biri də məhz ordu quruculuğu olmuşdur. Bu gün ermənilərin işğalçı hərbi birləşmələrinin ağır məğlubiyyətə uğramasının səbəbi də budur. Bizim ordumuz döyüş qabiliyyətinə və hərbi istedadına görə demək olar ki, ermənilərdən qat-qat üstün olduğunu son 25 gündə bir daha təsdiq etdi. Artıq bizim əldə etdiyimiz qələbələr gözəndən salmaq üçün xarixdəki beynəlxalq təşkilatlar və böyük dövlətlərin son çağırışları Azərbaycan ordusunun təcili olaraq müharibəni dayandırması tələbi olmuşdur. Azərbaycan dövlətinin başçısı, Ali Baş Komandan Əliyev və xalqımızın milli iradəsinə nəzərə alaraq belə demişdir: "Ermənilərlə sülh danışıqları üçün 30 il gözləyəsi deyilik. Onlar Azərbaycanın işğal olunmuş ərazilərindən tamamilə çıxarmaq və bunu bütün dünyaya nümayiş etdirməlidirlər. Əks təqdirdə, biz gərəkən addımları atacağıq".

"Hurriyyat"

Siyasi nizamsızlıq vətəndaş cəmiyyətinin bəlasıdır

1991-1993-cü illərdə dövlət müstəqilliyimizi yenidən əldən dənəmə Ermənistanın da dəstək verdiyi və Sovetlər Birliyi tərəfindən miras qalmış qondarma "Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti" adı altında ölkəmizdə genişmüxtəlif etnik separatizmi tığyan edirdi. Belə bir meqamda Azərbaycan Xalq Cəbhəsinin hakimiyyətə gəlişi cəmiyyətdə çox böyük ruh yüksəkliyi yarasada da, nəticə etibarlı ilə siyasi baxımdan kövrək durumu yaşama-lı olduq. Çünki, ölkənin siyasi palit-rasında yer alan partiyalar və vətəndaş cəmiyyəti qarşı-qarşıya idi-

Sosial Demokrat Partiyası) və b. siyasi partiyalar, vətəndaş cəmiyyəti quruluşları müharibə şəraitini nəzərə almayaaraq hakimiyyətin necə kökdürülməsi planları çərçivəsində addım atırdılar. ASDP hətta daha uzağa gedərək, "erməni separatizmi"ne dəstək olaraq öz sıralarında qopmuş Hilal Məmmədovun liderliyi altında "Talış Xalq Partiyası" və Fəxrəddin Aydemirovun rəhbərliyi ilə "Ləzgi Xalq Partiyası"nın yaradılmasını təmin etdi. Bu iki separatizmi təbliğ edən partiyaya dəstək üçün ASDP özünə məxsus "İstiqal" qəzetində geniş meydan vermişdi. Beləliklə də antihökumət koalisiyası yaratmaqla Qarabağ uğrunda gedən ölüm-qalım savaşlarında problemlər daha da dərinləşirdi. AMİP həm də Milli Məclisdə